

Drukowane jako rękopis tylko dla członków.

MATKA BOSKA BOLESNA

W tym roku jubileuszowym Odkupienia świata wypada, by Sodalicje ze szczególniejszą czcią, miłością i wdzięcznością odnosiły się także do cierpień Królowej Męczenników. Wszak pod krzyżem Jezusowym stała się Ona w całej pełni naszą matką a my jej dziećmi. Od pierwszych wieków chrześcijaństwa rozpamiętywano Mękę Chrystusa i boleści N. Marji Panny. Pozostały z tych czasów ślady obrazów i posągów Matki Bożej z Sercem mieczem przeszytem, a z wieku XIII wspinały hymn „*Stabat Mater*“ układu franciszkanina Jacopone z Todi czy też samego św. Bonawentury. Muzykę do niego dorobił sławny Pergolese. Najświeższe piękne polskie tłumaczenie dał nam O. Tadeusz Karyłowski T. J. w swych „Hymnach kościelnych“, (Kraków 1932, Wydawnictwo XX. Jezuitów).

Kościół św. obchodzi w roku *dwa święta Matki Boskiej Bolesnej*: Jedno w wielkim Poście w piątek przed niedzielą Palmową, drugie w dniu 15 września. Święto w Poście wprowadził nasamprzód Synod prowincjonalny w Kolonji (r. 1413), za nim poszły inne kraje, aż w r. 1727 rozciągnęła je Stolica św. na cały świat. Święto wrześniowe istnieje dopiero od r. 1814. Ustanowiła je Stolica św. na usilne starania Zakonu Serwitów, założonych osobiście w celu rozpamiętywania i czi boleści Matki Bożej. O ile w Poście główną

uwagę zwracamy na Marię, stojącą pod krzyżem, o tyle we wrześniu czcimy wszystkie jej boleści.

Jakież to boleści? W liturgji urzędowej liczymy ich siedem. Symbolem ich siedem mieczów, przeszywających Serce Marji. Trzy przed Męką Jezusa, cztery w czasie jego Męki. Przed Męką: 1) Przepowiednia Symeona, zapowiadającego Marji w czasie ofiarowania Dzieciątka Jezus w świątyni, że to Dziecię położone będzie na upadek i powstanie wielu, że Serce Marji, patrzącej na to, miecz boleści przeniknie. 2) Ucieczka do Egiptu wśród trwogi niezmiernej, że Dziecię wpaść może w ręce siepaczy Heroda. 3) Zgubienie 12-letniego Jezusa w świątyni, o którym sama Matka mówi do Syna: „*Oto ojciec twój i ja z boleścią szukaliśmy cię*“. W czasie Męki: 4) Spotkanie Marji z P. Jezusem na drodze krzyżowej wśród naigrzań tłuszczy, wśród znęcań się żołnierzy. 5) Obecność pod krzyżem umierającego za grzechy świata Jezusa, podczas gdy stojąca tam Matka obronić Go nie mogła. 6) Oglądanie martwych zwłok Jezusa, złożonych na łonie bólem przejętej Matki. 7) Pogrzeb Jezusa.

W prywatnem nabożeństwie do Matki Boskiej Bolesnej rozważa się jeszcze, jaką boleścią musiało być przejęte jej Serce niepokalne, gdy zauważyła, że św. Józef zamyśla ją opuścić, — gdy w poważnym stanie mu-